

λει τὸν Ὀρθρο μὲ τὴν ἐλεφάντινη κινὸς του. Τότες σηκώθηκα ἀπὸ τὸ κεντητὸ ὑπαγκώνιο μὲ δαμῆ, καὶ τίναξα τὴ μαύρη χεῖρή τῶν μαλλιών μου. Βγήκα στὸ ἀνοιχτὸ περιστήλιο ἐξάλλος, καὶ ὁ ψυχρὸς ἀέρας τοῦ ψηλοῦ Καρμῆλ πνέοντας ἀπὸ τὴν αἰγινή θάλασσα, μοῦ δρόσισε τὸ μπαλασμαμένο μου πού... Ἐδῶς μιὰ γαλήνη ἀπλώθηκε καὶ μιὰν ἀπέραντη ἀδιαφορία στὴν καρδιά μου γιὰ Σένα... καὶ τὰ δάχτυλά μου, ἄδεια πλέχτηκαν γλυκὰ στὴ ζεστὴ κόμη τοῦ ὄραϊου σκλάβου γονατιστοῦ μπροστά μου. — Τί κι ἂν δὲν ἦρθες, γυναίκα;... Μιὰ φορὰ ἔγινε γιὰ Σένα εἰδωλολάτρης!

Σμόρνη-1920

ΔΥΣΣΗΣ ΜΑΡΜΑΡΗΣ

ΣΗΜΑΔΙΑ

Κ' εἶπε ἡ κυρὰ στὴ δούλα:
«Γιὰ κοιτάξε, καμμένη,
εἶμαι γραντσουμισμένη
στάφτι καὶ στὸ λαμό.»

Ψύλλος, κοριός, κουνούπι,
τί νᾶναι; συμφορὰ μου! »
Κ' ἡ δούλα: «Ἐγὼ, κυρὰ μου,
ποῦ ξαίρω, θὰ σ' τὸ πῶ.»

Τὰ ἴδια δὲς σημάδια
στὰ δυὸ τὰ μάγουλά μου...
μὰ πρόσεξε, κυρὰ μου,
νὰ μείνει μυστικό.

Οὔτε κοριός καὶ ψύλλος,
ἢ κουνούπας μέγανος...
δὲν εἶναι κανένας ἄλλος
παρὰ... τᾶφεντικό!»

Μ. ΓΙΑΝΑΤΟΣ

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

("Αρ-νουβῶ)

(Γιὰ πολὺ μεγάλη παιδιά.)

Κάποτε, μιὰ ἀλεπού,
ποῦταν λίγο σπουδαγμένη,
δὲν εἰξέυρω πῶς καὶ ποῦ
σ' ἕνα ἐργαστήρι μπαίνει,
καὶ τ' ἀγάλματα κοιτάζει,
ἕνα - ἕνα, ἔτσι γιὰ χάξι.

Ἐχώρα ὅμως, σ' ἕνα ἀπ' ὅλα,
στέκει, βλέπει, τὸ προσέχει
— "Ἄχ, τί ὄραϊο κεφάλι!, λέει
μόνο ποῦ μυαλό δὲν ἔχει!...
Νά! μιὰ τέτοια κεφαλή
γιὰ δασκάλους εἶν' καλή..."

ΣΑΤΑΝΑΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ καθηγητὴς κ. Λουὶ Ρουσσέλ θὰ κάνει τὴν ἐρχόμενη Τρίτη, (22 τοῦ Δεκεμβρίου) στὴν «Ἀνωτέρα Σχολὴ Γαλλικῶν Σπουδῶν» διάλεξη μὲ θέμα: «Ὁ Χριστὸς στὴ Γαλλικὴ φιλολογία». Ἡ διάλεξη θὰ γίνεαι στίς 6 καὶ τέταρτο, μ. μ., μὲ εἴσοδο πέντε δραχμῆς.

ΤΟ ΜΟΥΝΤΟ ΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Τὸ μουντὸ τὸ ἀκρογιάλι γιὰτι δρέγεσαι τόσο,
ἄγνωρό μου παιδάκι, κ' ἔτσι ἀπλώνεις τὰ χέρια
σὲ θερμὸ παρακάμι στους διαβάτες ποῦ βλέπεις
νὰ περνᾶν ἐκεῖ πέρα; Στὰ κλειστά τους πανέτρια,
ποῦ μ' εὐλάβεια κρατᾶνε, ὄριοστάλαχοι κρίνοι
δὲν εἶναι, ὄχι! Μονάχα φύλλα ἀνθῶν πεδαιμένα.
Προχωροῦν. Ποῦ παγαίνουν; ὦ, τὸ ξαίρουν καὶ μόνο
Τὰ θνεῖρά σου νὰ ζήσουν, δὲ βολεῖ, τὰ παρθένα.
Λευκάδα ΑΣΠΑΣΙΑ ΓΚΙΝ

ΣΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

La Vie des lettres (Ὁκτώβριος 1920) Οὐίλιαμ Σπέτ: Σκέψεις καὶ παράδοξα. Ντέ Φαραμόν: Οἱ γυναῖκες κ' ὁ ἱερέας. Πιέρ Ζωντόν: Ἡρωϊκὲς στροφές. Ζάν Κασσύ: Κυβισμός καὶ ποίηση. Σουπώλ: ποιήματα κλπ.

Le Monde Nouveau (Νοέμβριος 1920) Γκεζί: τὸ μέρος τοῦ Γκαλιέν. Κλωζέλ: Τὸ ἔργο τοῦ Πῶλ Φόρ. Πῶλ Φόρ: Τὸ ταξίδι τῆς Ὀλλανδίας, ποιήματα. Ζάν Ντεριέ: Θύμησης γιὰ τὸν Ρεζάν. Μαρία Καστέρονα: Ποιήματα κλπ.

La Revue Critique (25 Νοέμβριος 1920) Μ. ντέ Ρού: Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ Ζάν Ρακίνα. Πιέρ Λαφύ: Οἱ οσκεινὲς νύχτες τῆς Βαρσοβίας. Πῶλ Ντρού: Ἡ Εὐρυδίκη δύο φορές χαμένη. Κοντέσα ντέ Νοάιγ: Ποιήματα. Μαροῦλ. Μπουλανζέ: Μαργαρίτα, ρομάντζο κλπ.

Τὸ πῶς ἐνδιαφέρο, τὸ πῶς πρωτότυπο, τὸ πῶς συγκινητικὸ εἶναι, πῶς οἱ δύο ἐρωτικὲς ἱστορίες:

“ΤΗ ΔΥΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΚΗΡΟΥ,,

εἶναι βγαλμένες ἀπὸ τὴ ζωὴ τὴν ἴδια τοῦ συγγραφέα τους.

Τὰ φλογισμένα ἐρωτικὰ γράμματα ποῦ ἀποτελοῦνε τὸ

“ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ,,

εἶναι μνημεῖα ἀληθινῆς ἐρωτικῆς τραγωδίας, ποῦ σημάδεψε μὲ βαθιοχάραχτη σφραγίδα τὴ νεανικὴ ζωὴ τοῦ Ψυχάρη, καὶ ποῦ ἔπεσε θῦμα τῆς μιᾶς Ἰδανικῆς Κόρης, θυγατέρα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλήτερον καὶ πῶς ξακουστοὺς ποιητὲς τῆς Νέας Ἑλλάδας.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΩ ΑΠὸ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ (Ἔκδοσις «Τύπου» 1919 Δρ. 3—

ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ Α' (Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι

—Οἱ Ἄλυσίδες—Στὴν ὀξέωπορτα). Ἔκδοσις

«Ἐταιρίας «Τύπος» 1920. » 6—

ΠΛΑΪ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 » 3—

Βρίσκονται στὸ «ΑΘΗΝΑ ΓΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»

— Ὅδὸς Σαφοκλέους 3. —

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διὰ τοὺς κ. κ. Ὀδοντοιατροὺς

Ὁ Οἶκος «LABARBERA» I. ΚΑΝΔΡΗ & Σία ὀδὸς Σταδίου 3 γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ ἐν Λονδίῳ οἶκος

CLADIUS ASH & Cie

ἀνέθεσεν αὐτῷ διὰ Συμβολαίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπεῖαν τῶν εἰδῶν του διὰ τὴν Παλαιὰν, Νέαν Ἑλλάδα καὶ Σμύρνην.